

Forfatter: Paludan-Müller, Jens

Titel: BREV TIL: Rosenstand-Goiske, Marie Benedicte FRA: Paludan-Müller, Jens (1795-12-07/1795-12-08)

Citation: Paludan-Müller, Jens: "BREV TIL: Rosenstand-Goiske, Marie Benedicte FRA: Paludan-Müller, Jens (1795-12-07/1795-12-08)", i *Breve fra Jens Paludan-Müllers Forlovelsestid*, s. 189. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991714-000-shoot-L0019917140000087.pdf> (tilgået 29. juni 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Jens Paludan-Müllers Forlovelsestid

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Min elskværdige, min uforlignelige Pige!

Har I vel en Glut som jeg - nej det har, det har I ey! Saaledes raabte jeg, da jeg havde læst dit sidste Brev, som er mit Hierte saa uendelig dyrebart. - O! Dicte! du kan gjøre med mig, hvad du vil. - Min Lyksalighed er ganske i din Haand. Den har oprettet sin Trone i dit rene Hierte. Min Sorrow og min Glæde er i aine Baand, du kan lede dem til mig og fras. 190 s. 191 mig ligesom du Til. - Et saadant Brev fra dig smelter enhver haard enhver bitter Følelse i min Siæl, bortjager enhver Sky fra nit Øye, og gjør mig følsom og velvillig for ethvert Menneske, fordi jeg indvortes føler den Roe - den stille salige Roe, som aabner Hiertet for ethvert Indtryk. - Kald det Stolthed - Selvkjærlighed eller hvad du vil, men sandt er det: Jeg føler at jeg ved din Side kan blive noget stort noget nyttigt, om ikke ved mine Kundskaber, hvis store Mangler ingen føler mere levende end jeg selv, saa dog ved min varme Iver for alt, hvad der er sandt og ret. O naar engang i min tilkommende Virkekreds Dumhed eller Ondskab bryder paa denne Iver, naar den begynder at slukkes eller forvandles til Bitterhed, da vil din Tiltale, din Ømhed, dit Raad, din Opmuntring, din Forstand og din Vittighed atter oppuste den døende Lue i mit Hierte, og nine Landsmænd lyste og varmede ved denne Lue, vilde bringe mig Tak for Velgierninger, som de egentlig skyldte dig. - O! Dicte! min Skytsengel nu og bestandig! hvad vil jeg ikke komme til at skyldte dig, hvad skylder jeg dig ikke allerede? Jeg stolte som hader enhver Forbindlighed! - hvad jeg skylder dig er mig en sød - sød - ubetalelig Giæld. - Du har udrevet mig af Misanthropies og Misnods fæle Strube, og skiænket nit Hierte en Roe, som det længe ikke kiendte. - Tungsindighed til en Grad vil i min Livstiid blive min Lod. - Giør Regning herpaa, skiøndt dette Træk ikke hører til en Grandison, - Den vil blive een af de Torne, som midt i vor jordiske Himmel skal minde os om, at vi endnu vandrer Livets ujævne Bane; men blødgjort ved dit Hiertes Varme, vil den ikke blive Misanthropens Had; den vil blive de bedre Menneskers sørgelige Følelse over Selskabets moralske Mangler. - Du har engang sagt, at du læste dette Charak- teer- Træk i mine Øyne - og du læste ikke feyl. Overalt - jeg bør ingen af mine Svagheder dølgge for dig - du har skiænket et meget lunefuldt Menneske dit Hierte. Det er et slemt Træk - jeg tilstaaer det, og lunefulde Folk ere meget ofte saa ubehagelige at omgaaes ,men just derfor, bør jeg sige det. - Den Egalite d'humeur, som de, der kun kiende mig halv, finde hos mig, forsvinder gandske for deres Øyne, som kiende mig tilfulde. Spørg kuns,naar du kommer herind, min Moder og mine Søstre. - Men naar kommer du? Hvorfor skrev min elskede Dicte ikke et Ord derom? Dog - har jeg ikke Berthels Ord til T.R: - du kommer om faa Dage. -

Havde jeg nu Gnist af Digter-Geni, saa vilde jeg i Vers takke dig for dit nydelige følelsesfulde Vers og sige dig, at jeg evig er din

Jens Müller.

d. 7de Xbr 1795.

- et Kys - God Nat.

Min Søster Stine har i Dag faaet en Søn og befinder sig son sædvanligt efter Omstændighederne vel - d. 8 Xbr.

s. 192